

جناب غلامرضا من محال جاسب علیه بهاء الله الأبهی ملاحظه نمایند

هو الأبهی

ای بنده رضای حق غلامرضا واضع این اسم مقصدش بنده حضرت رضا علیه السّلامست و این مقبول و محبوب و لکن معنی دیگر نیز مفهوم میشود و آن بنده رضا یعنی پرستنده رضای الهی اگرچه این دو معنی لازم و ملزوم یکدیگرند ولی ثانی اعمّست پس بدان ایوم رضای حق نشر نفحات قدس است و اعلاء کلمه الله و ظهور آیات الله و بشارت بموهبت الله اگر خواهی بجمیع قواء ملک و ملکوت مؤید گردی در کمال ثبات و رسوخ بعهد و میثاق الله شب و روز بنشر نفحات الله مشغول شو و در نهایت استقامت و رکوز بر اعلاء کلمه الله قیام کن لکن حکمت امر را نیز ملاحظه نما حکمت اتقان در امور است نه خوف و رخاوت و فتور احبای حقیقی آنی نیاسایند و دقیقه‌نی آرام نجویند و سر و سامانی نطلبند و راحت و آسایشی نپسندند آیا شرط وفا اینست که شب و روز در بستر راحت بر بالین آسایش بیاریمیم و حال آنکه حضرت نقطه اولی جمال اعلی روح الوجود لترات اقدامه فدا در راه خدا صدر مبارک را هدف صدهزار رصاص فرمود و جمال قدم روحی لأحبائه فدا در تحت سلاسل و اغلال و در زندان جفا و حبس بلا ایامرا بگذرانید لا والله دیگر چه قدر قلب پرقساوت لازم که با وجود این طلب آسایش و راحت کند و یا بالین آسایش و استراحت جوید و البهآ علیک

عبدالبهاء ع